

A f t e n h l a d.

F red a g e n

3

d. 24 Jan. 1823.

K i s b e n h a v n . Udgivet fra og trykt i C hieles Bogtrykkerie.

Bed Gutfeldts Grav.

Herren giver, Herrens Maade tager,
Godhed er den første Cherubs Navn:

Store Trost, som møder Hjertets Klager,

Maar det sukker tungt ved sine Savn!

Du hysvaled mig ved Dsden Baare,

Som har bragt den Edle til hans Fred;

Jeg maa græde, men ved dig min Taare

Flyder let og uden Bitterhed.

Du har vistet Taagen fra mit Øje,

Som min Smerte blindede det med,

Hævet det fra Stovet mod det Hsie,

At jeg glædes ved hans Salighed.

Nu mit Haab skal vore ved hans Minde,

Maar jeg stirrer paa den brudte Stay;

Fred og Mod og Styrke skal jeg finde,

Vorde bedre ved den Godes Grav.

Stormer Mørket mod Hornstens Throner,

Slukkes Stjernen over Livets Hav,

All! og Fanatismens Seierstøner

Huble vildt ved Kærlighedens Grav;

Angstfuld, i min Kummer skal jeg ile

Til det smuldne Stør af Lysts Ven,

Og hans Aand skal til min Tanke smile,

Og min Sjæl skal vinde Kraft igien.

Maar da Sandhed løfter Skjold fra Siden,

Medenes Mørket troer at herske trygt,

Uden Skye jeg ruster mig til Striden,

Lader haant om Verden og dens Grygt;

Uden Sviig, frimodig - stærk i Norden

Var den Mand, som her har fundet Noe,

Sandheds Vidne var hans Mist til Osden —

Jeg vil ligne ham, og være troe!

Og naar Lykken, mens den krosser øger,

Lokker Vennen med sig fra min Arm,

Og den Kulde, som mit Bryst omsniger,

Lærer mig Foragt og Twivl og Harm;

Da jeg hid vil flygte med min Smerte,

At et Drøsters Glimt maa mildne den —

Skulde Had og Twivl ei flyve mit Hjerte

Bed den Grav, som giemmer Birkeners Ven?

Træder saa en Vandrer mig imode,

Mens min Tanke søger Ven hos Ven

Hisset, hvor ei Sandhed kalbes Brode,

Hvor de Gode samles vist igien,

Og han spørger mig: "hvis Stov bevarer

Denne Plet, der synes dig saa fær?"

— "Han var Mand og Menneske," jeg svarer;

"Fulgt af Manges Savn, han lagdes her."

"Han var Christi Kæmpe; fred, omgsordet

Med den fulde Rusning, Herrens Strid;

Som et kraftigt Sværd han brugte Ordet,
Glemte aldrig Kjærligheden blid;
Mild han var, som Dydens milde Lære,
Svages Ven, og den Forladtes Trost;
Han var Sanger til Jehovas Ere,
Og hans Sjæl var reen, som Harpens Nest."

"Fred var hver hans Tanke," vil jeg sige —
"Fred med Mennesker, sig selv og Gud;
Og da han ham kaldte til sit Nige,
Gik han smilende af Verden ud —
Mens da dobbelt mine Tårer glede
Ved mit eget og ved Danmarks Savn,
Skål i fremmed Vandrerens Suk mig mode,
For jeg nævner ham det, Gutfeldts Navn.

C. J. Boye.

Konst-Efterretninger og andre Bemærkninger fra Rom.

(Af Breve fra Danske.)

Sidst i November f. A. fuldendte Thorvaldsen Modelnen til den store statua sedens (siddende Billedscistte) af Copernicus, hvilken skal til Warschau. Den bliver støbt i Bronze. Et særdeles skient Billede! I antik Simplicitet og med dybsindigt Udtryk skuer den colossale Figur opad mod Himlen, holdende en Himmel-Globus i venstre og en Passer i højre Haand, som for at maale ester paa Globen den Afstand eller det Forhold, han bemærkede paa Himmelmanbuet. Beklædningen er en romersk Tunica i sædvanlig romersk Form (Sammenholdt med et Belte) som næger indtil Fodderne, og over denne Tunica en vuud-Kappe, men efter polsk Tilsnit med korte Ørmer og et rundt Slag over Skuldrene af Foerværk. Beklædningen er saa harmonisk, som muligt, med det alvorlige aldrende Ansigt og med Uttrykket af det Hele.

Thorvaldsen har erholté Underretning om, at den Kongelige Families Buste, som han i Kjøbenhavn modellerede, tillsigemed de der af ham modellerede Basreliefs, ere underveis til Rom, og glæder sig meget derover. Han har faaet sig et nyt stort Atelier, større end de øvrige Værksteder, han eier, tilsammentagne. Nu arbeider han igien paa Poniatowsky's Statue, hvoraf hidtil ikkun Hesten (for det første allene i naturlig Størrelse) modelleredes. Ligesledes er han sysselsat med at forlænge Friisen, der i Basrelief forestiller Alexanders Triumphhtog i Babylon, og som er bestemt til Christiansborgs Slot. Dette Konstværk blir faaledes et allene større, men ogsaa noget forandret og endnu mere fuldendt end i dets første Udarbejdelse, der er bestilt af Grev Sommariva i Matland.

Figurerne til True Kirkes Fronton ere fast alle i Arbeide i den sande Størrelse efter Thorvaldsens Skisser, og udføres af otte af hans Skolarer under hans Veiledning og Tilsyn.

Paa at brande Figurer og Basreliefs i Leer har han endnu ikke begyndt. Man er nysgerrig efter at erfare, hvorledes det med store Figurer vil lykkes. I det Smaa har det ingen Vanskelighed.

Bronsted agter i Foraaret at reise til Paris for selv at besørge den franske Udgave af hans Værk over Grækerland. Adskillige Konstnere have arbeidet paa Kobberne til dette Skrift, der udkommer paa fransk og paa tydsk, og maaskee paa engelsk *).

Freund er stedse den samme flittige, dygtige Konstner; han vil gøre Fædrelandet og dem, der have

* Ikke tillige paa dansk? — Det var dog baade smukt og passende om et Værk, der er Frugten af danske Verdes Meier og Undersøgelsær, til hvis Omkostninger Staten har bidraget, ogsaa kom for Lyset i Nationens eget Sprog; det forstaar sig, at et sligt Værk her ikkun kunde udgives paa offentlig Befolning, men ogsaa dette synes aldeles billigt og rigtigt.

hjulpet ham frem paa Konstnerbanen, sand Gre og Glæde. I Sommer udfører han blandt andet D.D. H.H. Prinds Christians og Gemalindes Buste, efter Thorvaldsens Modeller, i Marmor, og næst efter denne Mesters egen Venus, ere disse Buste virkelig det Bedste i Marmor Udførte, der for Tiden befinder sig i Thorvaldsens Studium. Disse Buste, og et Gravminde for Præsten Hr. Estrup, ligeledes i Marmor, ventes affsendte til København i Foraaret. Endvidere har Freund modelleret et Basrelief af tre Figurer, der nu blir udført i Marmor, for Enke-Ecats-raadinde Scavenius til hendes Mandes Grav. For nærværende Tid udfører han een af de fire til Slotskirken bestilte Evangelisters Statuer i den fulde Størrelse. Dette Arbeide vil hysse sætte ham i Winter; alle fire Statuer mener han at fuldende i halvandet Aar, og først naar de alle ere færdige vil han sende dem til Danmark.

Koop har malet Adskilligt i Sommer, blandt andet Thor, der har dræbt Jætterne, den samme Skizze for hvilken han vandt Præmien. — Blandt andre Landsmænd, som opholde sig i Rom, kunne nævnes Dr. Krarup og Candidat Holm, der blive sammesteds Winteren over. For Curiositetens Skyld bor ogsaa nævnes en dansk Kammerger, der ankom fra København i Efteraaret, en smurrig, lystig Fyr, som er meget duelig i sin Profession og vil kunne tjene godt i Rom "ved sine Værker," som han udtrykker sig. Han beklager allene, at han ikke kan faae Arbeid nok færdigt, fordi hans Principal eller Mester, en boesat og gift Rømer, "mangler Horn;" noget, bemærker man, som ellers undertiden ikke pleier at mangle en romersk Egtemand. Samme lyttige Kammerger er dog stundom noget vel meget lystig. Landsmænd have gjort ham opmærksom derpaa, men han svarede, idet han under hjertelig Latter indrømmede det, at sligt allene var paa de "romiske Fester" (som og kan være sandt, men man ved at disse Festdages Navn er Legio),

og at det kun skete for at giøre med hvad "de andre romiske Kammagere" giøre. Det maa nu en Kammerger bedst kunne bedømme.

Canova er død; i hans Atelier fuldføres de Værker, der alt vare under Arbeide; men ivrigt synes det som hans Skole og hans Stil dør med ham. Hans Konstværker træffer man næsten overalt i Europa, og endnu mere udbredt er hans berømte Mavn; ubekjendt er heller ikke hans Godgørenhed mod Konstnere, hvilken i Sandhed var stor. Men, skjønt hans Urne altsaa ingenlunde mangler Zaarer, saa løser dog neppe den sande Konsts Muse sit Haar og sørger ved hans Grav; hvilket Forresten ikke er hans Skyld. Han var Tidsalderens Mand; som den vilde have ham, saaledes var han.

Et eget Slags Missionairer i Frankrig.

(Af Conv. Bl. Dei. f. II.)

Mærkligt er hvad der fortælles om de saakaldte Missionairer, et Slags Præster, der siden det nye bourboniske Herkab, 7 til 8 samlede, besøge Frankrigs anseeligste Stæder og rykke fra de yderste iminner Hovedstaden nærmere. Man troer almindeligt de ere Jesuiter. De have et Institut i Paris, et i Gas-cogne, et tredie i Coutances, og formodentligt faae de snart Klosterne i alle Stæder, hvor man bukker sig for dem; thi alle geistlige og verdslige Autoriteter følge deres Vink. Den vorende Ugudeighed at hemme, foregive de er deres Niemeed: og vist nok ere Mennesker, der før boiede sig under Præsternes Herredømme, esterhaanden blevne boldere i deres Erbodighed, og Missionairerne forsøge derfor alt for at faae den gienstridige Slægt igien bragt ind under Hyrdernes Varetægt, uden for hvilken der gives ingen Frelse